ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

INTERVIUL NOSTRU Cu Helmuth Schön (R.F.G.) — despre fotbal și... fotbaliști

Pe Helmuth Schön îl cunoaștem de mai mulți ani. Mai întîi ca fotbalist, apoi ca antrenor secund al reprezentativei R. F. Germane, principalul colaborator al lui Sepp Herberger. Acum, după „pensionarea" bătrînului Sepp, Helmuth Schön a fost numit antrenor principal.

Și iată-l pe Helmuth Schön, la invitația forului nostru de specialitate, în Capitală. N-am scăpat ocazia de a discuta cu el unele probleme actuale din fotbalul internațional. În holul hotelului Ambasador, prima întrebare pe care i-am adresat-o s-a referit la unele chestiuni legate de observațiile sale asupra selecționatelor Europei, pe care le-a pregătit în 1964, pentru meciurile de la Copenhaga și Belgrad.

— *Selecționatele Europei au cuprins un buchet de jucători deosebit de valoroși: Law, Eusebio, Schnellinger, Charlton, Iașin, Voronin etc. Am ajuns la convingerea că cu jucători formați nu este greu de lucrat. Dar, chiar și în acest caz, omogenitatea ECHIPEI joacă un rol hotărîtor. O reprezentativă alcătuită numai din „stele" poate fi învinsă chiar și de o formație mai modestă, dar numai atunci cînd omogenitatea este de partea ultimei.*

Vorbind despre marii jucători n-am putut omite 2 întrebări la ordinea zilei:

— Ce primează în consacrarea unui fotbalist: talentul sau valoarea dobîndită prin muncă? Ce rol joacă regimul de viață al fotbaliștilor?

— *Am mai răspuns la asemenea întrebări și repet: numai talentul nu valorează nici două parale. Dar, talentul plus muncă dau întotdeauna măiestria, consacrarea. Ce folos că jucătorul nostru Rahn a avut talent cu carul?! Neseriozitatea, regimul de viață nesportivă l-au exclus din galeria consacraților. În contrast, Uwe Seeler nu este atît de talentat, dar seriozitatea, ambiția și conștiinciozitatea în pregătire l-au dus la consacrare. Și munca serioasă exclude excesele din viața particulară. Marii jucători aplică maxima „est modus in rebus" (există o măsură în toate). Ei știu că îndatoririle lor trebuie să primeze în fața unor plăceri personale. Cu alte cuvinte, ei sînt conștienți că trebuie să facă mult, și, în același timp, să renunțe la multe. Am văzut personal, ca selecționer al reprezentativelor Europei, cum se comportă un Bobby Charlton, un Denis Law, un Eusebio. După meci, la banchet, ei au băut un singur pahar de vin, iar după o plimbare scurtă, seara la 10 i-am găsit în pat! I-am felicitat în sinea mea.*

Apoi, discuția noastră a continuat pe o temă și mai actuală. Fiind în febra pregătirilor pentru „mondiale", l-am rugat pe Helmuth Schön să ne vorbească despre pregătirile reprezentativei R. F. Germane.

— *Sîntem într-o grupă „tare", ca de altfel toate echipele europene. Ca să ne calificăm, trebuie să cîștigăm meciul cu Suedia la Stockholm. E greu! În primăvara aceasta vom susține patru întîlniri cu Italia, Cipru, Anglia și Elveția. În aceste jocuri urmărim omogenizarea echipei. Cum se pregătesc jucătorii? Eu, personal, sînt împotriva cantonamentelor lungi, pentru că ele obosesc, schimbă ritmul de viață al unor jucători cu temperamente și caractere diferite care, în meciul decisiv, nu pot da un randament maxim. Jucătorii sînt pregătiți în cluburi după indicațiile colegiului de antrenori, iar cantonamentele se rezumă la cîteva zile înainte de meci, urmărindu-se asamblarea și armonizarea formației. Forma de joc este maximă numai atunci cînd obiectivul propus se realizează în timp relativ scurt.*

— Preferați vreo tactică? Ce-ar aduce, de pildă, desființarea ofsaidului?

— *Sînt adeptul acelui sistem de joc care se potrivește jucătorilor pe care îi am. Mi se pare absurd să aplici în mod șablon un sistem oarecare, numai pentru că el este la „modă". Pentru 4—2—4, lansat de brazilieni, trebuie să ai jucătorii potriviți: tehnicieni excelenți, jucători cu o pregătire fizică completă, puteri buni etc. Multe formații, în dorința de a imita, și-au pierdut linia specifică, orientarea în joc, care pînă atunci le-a fost caracteristică. Nu poți începe construcția unei case cu... acoperișul. Inter aplică „betonul" pentru că majoritatea jucătorilor pregătiți de Herrera sînt potriviți pentru acest sistem, Milan joacă ofensiv pentru că are atacanți foarte buni etc. Un antrenor trebuie să cunoască posibilitățile jucătorilor pe care-i are în mînă și, ca atare, să imprime sistemul cel mai adecvat acestor calități. Cît despre desființarea ofsaidului, vă spun clar: nu sînt de acord! Ar fi să înmormîntăm fotbalul ca și handbalul în 11!*

Spre regretul nostru, interviul a trebuit să ia sfîrșit aici... Helmuth Schön se pregătea să plece la cursul de perfecționare a antrenorilor noștri, la care urma să expună o lecție.

ION BANAȚEAN

Întrecerile sportive din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului — la 11 discipline

După cum se anunță din Alger, la întrecerile sportive din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, care va avea loc aici în luna august, vor participa aproximativ 1500 de tineri din 40 de țări. În programul întrecerilor sînt înscrise competiții de atletism, gimnastică, înot, ciclism, tenis, volei, baschet, handbal, box, judo și fotbal.

Concursul de atletism de la New York

NEW YORK 29 (Agerpres). — Numeroși atleți americani și străini s-au întrecut joi seara pe pista de lemn de la „Madison Square Garden". Cea mai bună performanță a fost realizată de sprinterul american Sam Perry, care a egalat cu timpul de 5,9 recordul mondial de sală la 60 yarzi, deținut de campionul olimpic Bob Hayes. Alergînd în pantofi fără cuie, englezul John Whetton a cîștigat proba de o milă în 4:05,4, canadianul Bill Crothers a sosit primul la 880 y — 1:51,2.

Alte rezultate: *greutate:* Gary Gubner 18,61 m; *înălțime:* Richard Ross 2,08 m; 60 yarzi garduri: Roger Morgan 7,1; 2 *mile:* George Young 8:48,4. În această probă Bill Baillie (Noua Zeelandă) a ocupat locul doi — 8:50,0 și campionul olimpic la 10 000 m, Bill Mills, locul trei cu 8:52,0; *prăjină:* Mel Hein 4,87 m; *600 y:* Tom Farrel 1:10,5; *60 y femei:* Wyomia Tyus 6,9.

ANTRENORII DE BASCHET INVITAȚI IN S.U.A. STUDIAZĂ...

Timp de aproape trei luni, cei 10 antrenori de baschet invitați de către secția sport a Departamentului de Stat din S.U.A., printre care și *Vasile Popescu* (R. P. Romînă), au urmărit în mai multe orașe pregătirea și activitatea celor mai bune echipe americane de amatori și profesioniști. Recent ei s-au reîntîlnit la *Bartlesville*, statul Oklahoma, pentru a lua parte la un ultim stagiu comun organizat de către Phillips Petroleum Company, care patronează cunoscuta echipă Phillips 66.

Cu acest prilej ei au avut un schimb de experiență cu cîțiva dintre cei mai buni antrenori americani, printre care *John McLendon* (A.A.U. Basketball Comitee), *Joe Swank* (Tulsa University), *Buddy Brehmer* (Rockhurst), *Gary Thompson* (Phillips 66) ș.a. și au urmărit o serie de lecții teoretice cu experimentări practice. La acest ultim stagiu au participat *Mohamed Senoussi* (Tunisia), *Phaedon Matheu* (Grecia), *Muktar Sayed* (Maroc), *Founad Aboul-Kheir* (R.A.U.), *Vladimir Heger* (Cehoslovacia), *Ramiro Fernande Escalante* (Ecuador), *Carlton Clarke* (Trinidad), *Mohamed Balha* (Libia), *Rolando Guerrero* (Argentina) și VASILE POPESCU (R. P. Romînă). La încheierea lucrărilor a avut loc o partidă demonstrativă între formațiile *Rockhurst*, campioana N.A.I.A. (liga corporativă), și *Phillips 66*.

Echipele romîne de volei Rapid (m) și Dinamo (f) au evoluat la Sofia

SOFIA 29 (*prin telefon de la corespondentul nostru*, Toma Hristov). La întoarcerea din Turcia, unde au evoluat în cadrul „Cupei campionilor europeni", echipele romîne de volei Rapid (masculin) și Dinamo (feminin) au susținut meciuri amicale în R. P. Bulgaria, întîlnind la Sofia formațiile Minior Pernik și, respectiv, Levski Sofia. Voleibaliștii romîni au fost învinși în primul meci, disputat joi, cu 3—2 (10, 11, — 16, —10, 10), dar au cîștigat întîlnirea disputată astă-seară, cu 3—1 (10, —11, 13, 12). Voleibalistele romînce au pierdut prima partidă cu 3—0 (7, 4, 8). Meciul revanșă putea fi cîștigat de romînce (ele au condus cu 2—0 la seturi), dar în cele din urmă victoria a revenit tot sportivelor gazdă cu 3—2 (—8, —14, 6, 9, 10).

Echipele calificate pînă acum pentru campionatele europene (m) de baschet

Campionatul european masculin de baschet se va desfășura anul acesta între 1—15 iunie la Moscova. Din cele 16 echipe participante la turneul final sînt cunoscute pînă în prezent 12: U.R.S.S., R. P. Polonă, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. D. Germană — primele șase clasate la ultimul campionat european; R. P. Romînă și Grecia — din Jocurile balcanice: Finlanda și Suedia — primele două clasate în campionatul țărilor scandinave; R. S. Cehoslovacă și R. F. Germană — primele două clasate în turneul din R.F. Germană. Celelalte 4 finaliste vor fi desemnate peste cîteva zile în urma disputării turneelor de la Paris și San Sebastian.

Profiluri: EUSEBIO

Eusebio! Un nume de rezonanță, pe care ori de cîte ori îl pronunță un crainic sportiv înseamnă că poarta echipei adverse este în pericol. Eusebio și-a cîștigat renumele de-a fi un „Pele al Europei" prin simțul său deosebit în manevrarea balonului, prin eficacitatea sa de-a dreptul uimitoare. Despre interul echipei naționale portugheze și al clubului Benfica se spune că... înscrie mai multe goluri decît ratează. Pentru exemplificare să nu mergem prea departe: în cele 15 etape din actualul campionat portughez el a înscris 23 de goluri, iar duminică, în meciul cu Turcia, numele lui Eusebio a apărut de trei ori pe tabela marcatorilor!

Activitatea sportivă a lui Eusebio n-a început însă la Lisabona, ci în Mozambic, mai precis, într-una din sărăcăcioasele mahalale din Lourenco Marquos, capitala țării. Era prin 1960... Renumita echipa braziliană, F.C. Santos, susținea un turneu în Mozambic... Un tînăr, cu fața tuciurie, de vreo 18 ani, cu o înălțime care nu atingea 1,70 m, a atras, în mod deosebit, atenția sud-americanilor: era Eusebio Fereira da Silva.

Peste cîteva zile, la Lisabona, într-o discuție, antrenorul Benficăi, Bela Gutman, îl întreabă pe impresarul lui Santos:

— Ne dați și nouă vreun Pelé?

— Voi aveți unul, mai ieftin. Mergeți și-l luați din... Mozambic. Pe cuvînt, nu glumesc, este un nou Pelé.

Și Bela Gutman s-a urcat în avion... A treia zi s-a reîntors cu Eusebio. O dată cu acest om nou în echipă s-a afirmat și Benfica pe plan internațional. Cîștigă de două ori consecutiv „Cupa campionilor europeni" (în 1961: 3—2 cu F.C. Barcelona în finală și în 1962: 5—3 cu Real Madrid în meciul decisiv), iar în 1963 se califică în finala acestei competiții.

Cîte nu se pot scrie despre această „perlă neagră" a fotbalului? Portughezii îl consideră „e o menino de ouoro de futebol") („el este copilul de aur al fotbalului").

Azi, la numai 23 de ani, Eusebio se poate mîndri cu o carte de vizită de invidiat: a fost selecționat în „echipa lumii", în cea a continentului și a fost considerat cel mai bun fotbalist al anului 1962. Toate aceste succese au fost obținute în urma unei munci deosebite. Antrenamente intense, o viață sobră și modestă — iată deviza lui Eusebio. El se antrenează cu pasiune, cu plăcere, se bucură ca un copil de fiecare dribling reușit, de fiecare „bombă" care intră în plasă. Pentru el nu există noțiunea de plictiseală. La antrenament, el nu cunoaște oboseala, pentru că duce o viață sportivă exemplară, împletită cu o dăruire totală pentru fotbal.

Iată drumul care l-a dus spre o consacrare deplină.

I. O.

Scrisoare din Paris

NOUTĂȚI DIN RUGBIUL FRANCEZ

Victoria echipei de rugbi a Franței asupra celei a Scoției a produs o impresie puternică, mai mult prin stilul în care a fost obținută decît prin scor, asupra comentatorilor sportivi din Marea Britanie. Aceștia se interesează acum în mod particular de metodele de antrenament folosite în cluburile franceze, de pregătirea pe care a impus-o echipei naționale noul ei antrenor, Jean Prat, de mai buna înțelegere a noilor reguli arătate de francezi. Britanicii, care pînă mai ieri minimalizau activitatea antrenorilor și valoarea pregătirii de lot, trag acum concluzia că rugbiul insular trebuie să se inspire din aceste metode, dacă nu vrea să fie depășit. Fie ca aceste prime constatări să aducă pe britanici și la un punct de vedere mai realist în organizarea relațiilor internaționale ale rugbiului.

De fapt, nu se poate spune că metodele de antrenament s-au schimbat prea mult în cluburile franceze. Ne mulțumim, în general, cu o ședință de antrenament în sală, marți seara, urmată de o punere la punct pe teren, joi după-amiază. Ceea ce s-a schimbat efectiv în bine este calitatea antrenorilor, a pedagogilor rugbiului. Aci se vede contribuția cursurilor de specializare organizate de Federația franceză de rugbi, a cărei comisie pentru pregătirea antrenorilor este condusă de un om cu o competență remarcabilă și cu vederi largi: Julien Saby. Printre absolvenții acestor cursuri se numără foști jucători reputați cum sînt Theo Cazenave, care activează acum la clubul Section Paloise, Maurice Prat (Lourdes), Vigier (Clermont Ferrand), Fernand Cazenave (Mt. de Marsan), Dufu (Vichy), Carrère (Perpignan). Uneori, căpitanul echipei face oficiul de antrenor. Este cazul lui Lacroix la Agen, Vannier la Chalon. În fine, o serie de pedagogi, care n-au cunoscut celebritatea ca jucători, obțin rezultate remarcabile prin îmbogățirea calificării lor tehnice. Cel mai bun exemplu, pe care iubitorii de rugbi din Romînia vor ști să-l aprecieze în mod deosebit, îl oferă Raymond Barthès, antrenorul lui Béziers.

În momentul cînd punem pe hîrtie aceste rînduri, în preajma celui de al doilea meci al sezonului internațional, împotriva echipei Angliei, este cazul să ne referim și la campionatul Franței. Este un campionat destul de complicat, în care activează 56 de cluburi repartizate în 7 grupe pentru prima fază, în cadrul căreia se dispută meciuri tur-retur. Primele patru echipe din fiecare grupă se califică, iar cele clasate pe locul 5 joacă un turneu de baraj pentru desemnarea a încă patru finaliste. Aceasta ridică la 32 numărul echipelor care-și dispută în ultima fază titlul de campioană a Franței. De la 16-imi de finală pînă la ultimul meci se joacă după sistemul eliminatoriu.

În momentul actual deținătoarea titlului, echipa din Pau, se reface după un start șovăielnic. Echipa este condusă de fostul căpitan al XV-lui Franței, Moncla. În rîndurile ei activează internaționalii Capdouze și Piqué. Pau figurează încă printre favoritele competiției. Altele ar fi, în ordine: Agen, puțin diminuată actualmente prin rănirea căpitanului ei Lacroix; Béziers, care beneficiază încă de incomparabilul tandem Danos—Dedieu; Brive, în care Domenech și-a anunțat retragerea cedînd conducerea inteligentului mijlocaș la grămadă Puget, rezervă a naționalei franceze; Dax, care gravitează mereu în jurul nucleului Lassèrre—Albaladejo; Toulon, mult schimbată în bine în special prin activitatea înaintașilor săi internaționali Herrero și Gruarin.

Au apărut, de asemenea, noi forțe printre care citîm: Aurillac, echipa orașului Cantal, din Auvergne, cu o foarte puternică pereche de mijlocași Masseboeuf—Gaillard; Graulnet, o mică localitate din departamentul Tarn, a cărei echipă își permite luxul de a conduce în clasamentul grupei unde activează Pau și Lourdes; apoi Tulle, actualmente rivală a celor de la Brive, unde joacă pilierul internațional Berejnoi, colosul Orluc (1,95 m — 110 kg) și doi faimoși puteri: uvertura Laborde și fundașul Borie.

ROBERT BARRAN

În fotografie: Lilian Camberabero, valorosul component al reprezentativei Franței, în acțiune.

Foto: „MIROIR SPRINT"

1 Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu, 23—25. 40 356